

РЕШЕНИЕ

№ 491

гр. Бургас, 13.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, IШ СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **МАРИНА ИВ. МАВРОДИЕВА**

при участието на секретаря **Ж.З.М.**

като разгледа докладваното от **МАРИНА ИВ. МАВРОДИЕВА**

Административно наказателно дело № 20222120200882 по описа за 2022 година

Производството е образувано по повод жалба, подадена от ИВ. С. С. ЕГН ***** против наказателно постановление № 22-0000040/17.02.2022г. на Директор на РД „АА” гр. Бургас, с което на жалбоподателя за нарушение на чл. 178в, ал. 5, предл. 3 ЗДвП и на основание чл. 178в, ал. 5, предл. 3 ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 500 лева.

С жалбата се иска отмяна на НП като се излагат съображения, че не е посочена разпоредбата, която е нарушена и не му е ясно какво нарушение е извършил. На следващо място намира, че се касае за маловажен случай като излага подробни съображения.

В съдебно заседание жалбоподателят се не се явява и не се представлява.

За наказващия орган, редовно призван, се явява представител служител с юридическо образование А. М., която оспорва жалбата излага подробни съображения и моли за потвърждаване на НП и присъждане на разноски.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и се запозна с материалите по делото, счита, че жалбата е подадена в срок, от легитимирана страна и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е процесуално допустима.

По фактите съдът намира, че на 07.02.2022г. била извършвана съвместна проверка на служители от сектор ПП и на АА като свидетелите Л. и В. извършили проверка на водач на автобус „***” с рег. № ***, категория М2. Проверката била извършена около 14,30 часа в гр. Бургас, автогара Запад – Бургас на сектор 11 като водачът И.С. извършвал обществен превоз на пътници по автобусна линия Бургас-Айтос съгласно пътен лист серия ВО № 990 от 07.02.2022г. При проверката се установило, че водачът извършва обществен превоз на пътници без да притежава валидно удостоверение за психологическа годност. Представил удостоверение за психологическа годност № 529330 валидно до 15.11.2021г. За установеното на С. бил съставен АУАН от С.Г. като е прието, че е нарушена разпоредбата на чл. 178в, ал. 5, предл. 3 ЗДвП и АУАН е връчен лично на нарушителя като липсват

вписани възражения.

На 17.02.2022г. е издадено обжалваното наказателно постановление като наказващият орган е възприел фактите в АУАН.

На 09.02.2022г. на жалбоподателя било издадено удостоверение за психологическа годност № *** валидно до 09.02.2025г.

Изложената фактическа обстановка се установява от събраните по делото писмени и гласни доказателства и доказателствени средства като цяло тя не се оспорва и от жалбоподателя, който е бил установен със удостоверение за психологическа годност, което е било с изтекъл срок за валидност.

Съдът намира, че НП е издадено от компетентен орган съгласно Заповед РД-08-30/24.02.2020г. на МТИТС, в предвидената от закона форма и в сроковете по чл. 34 ЗАНН. АУАН е връчен на жалбоподателя като не е основателно възражението, че е не посочена правната норма, която предписва правилото за поведение. Не е спорно, че жалбоподателят е извършвал обществен превоз на пътници и че се касае за управление на автобус по посоченото направление.

Разпоредбата на чл. 178в, ал. 5 ЗДвП предвижда, че се наказва се с глоба в размер 500 лв. водач, който извършва таксиметрови, превози за собствена сметка или обществени превози на пътници или товари без валидно удостоверение за психологическа годност. Правната норма съдържа в себе си както правилото за поведение, така и санкцията. Посочената разпоредба, освен санкционна, е и материално-правна, предписваща дължимото поведение на санкционираното лице, а именно, че водачите, които извършват таксиметрови, превози за собствена сметка или обществени превози, са задължени да притежават валидно удостоверение за психологическа годност (в този смисъл и Решение № 367 от 06.03.2020 г. по к. адм. н. д. № 3092 / 2019 г. на XV състав на Административен съд – Бургас; Решение № 1918 от 02.12.2021 г. по к. адм. н. д. № 2473 / 2021 г. на XIV състав на Административен съд – Бургас; Решение № 103 от 07.02.2022 г. по к. адм. н. д. № 2509 / 2021 г. на XXXIII състав на Административен съд – Варна).

Според настоящия съдебен състав в производството по издаване на наказателното постановление не са допуснати сочените от жалбоподателя съществени нарушения на процесуални правила. Актът за установяване на административното нарушение е съставен съобразно изискванията на закона и е предявен на нарушителя, за да се запознае със съдържанието му. Ясно са описани обстоятелствата въз основа на които се ангажира отговорността му и е дадена правна квалификация на нарушението. Както в акта, така и в наказателното постановление нарушението е описано пълно и ясно, в съответствие с изискванията на чл. 42, т. 4 и т. 5, респ. чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН, с което е осигурено правото на защита на наказаното лице.

Разпоредбата на чл.28 от ЗАНН в случая е неприложима. От една страна нарушението е формално, въпросът за липса или незначителност на вредните последици не може да бъде обсъждан.

От друга страна с деянието са застрашени обществените отношения, гарантиращи безопасното осъществяване на обществения превоз, касае се за превоз на пътници, поради което нарушението не се отличава с явно незначителна степен на обществена опасност или с липса на такава.

Изрично законодателят в чл. 189з ЗДвП е предвидил, че за нарушенията по този закон не се прилагат чл. 28 и 58г от Закона за административните нарушения и наказания. Касае се група от обществени отношения, които целят да опазят живота и здравето на участниците в движението по пътищата и според съдебния състав не могат да намерят приложение изложените съображения във връзка със заразата от Ковид -19 като се има предвид и че водачът на автобус всекидневно е в контакт с неопределен брой лица, пътници.

По изложените съображения БРС счита, че НП е правилно и законосъобразно и следва да се потвърди.

С оглед изхода на спора и направеното искане в полза на администрацията се следва юрисконсултско възнаграждение в размер на 80.00 /осемдесет/ лева, определено съобразно чл. 63д, ал. 4 ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ/ЗПП/, и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Предвид гореизложеното, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 22-0000040/17.02.2022г. на Директор на РД „АА” гр. Бургас, с което на ИВ. С. С. ЕГН ***** на основание чл. 178в, ал. 5, предл. 3 ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 500 лева.

ОСЪЖДА ИВ. С. С. ЕГН ***** да заплати на „Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева разноси.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд-Бургас в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на посочените по делото адреси.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____